

Na zijn terugkeer in Nederland, wederom als voorzitter Directie Nederland, werd hij in 1953 benoemd tot lid van de Raden van Bestuur van Unilever N.V. in Rotterdam en Unilever Limited in Londen. Daarmee begon zijn leven van reizen en trekken, voornamelijk naar Duitsland, Oostenrijk en Engeland, dat tot aan zijn pensionering in 1967 heeft geduurd. Dat was de periode waarin hij zijn geheel eigen stempel drukte op de samenwerking met de Engelse collega's, op het management development systeem van Unilever en op systematischer denken over de organisatie-structuur van het Concern.

Na reeds in 1943 te zijn togetreden als lid, was hij van 1954—1960 voorzitter van het Algemene Bestuur en de Raad van Beheer van het Trustfonds. In 1956 werd hij curator van de Nederlandse Economische Hogeschool en in 1964 volgde hij mr. K. P. van der Mandele op als president-curator. In die functie had hij de eer in mei 1970 H.M. de Koningin te mogen ontvangen op het door Haar te openen en door hem met zoveel doorzettingsvermogen en geldinzamelingstalent ondersteunde nieuwbouwcomplex van de N.E.H. in Kralingen.

Toen, na jaren van aarzeling, de minister van Onderwijs uiteindelijk toestemming gaf voor het stichten van een medische faculteit, werd Van Moorsel voorzitter van het Algemeen en het Dagelijks Bestuur van de Medische Faculteit Rotterdam en werd er, mede onder zijn leiding, in de kortst mogelijke tijd zowel een opleidingsprogramma, een noodruimtevoorziening en de basis voor het definitieve faculteitsgebouw uit de grond gestampt.

Het was wel werken tegen de klok, maar alles en iedereen werd ingeschakeld en de artsenopleiding kon op het door de Minister aangegeven tijdstip beginnen. Het was een klassiek voorbeeld van Rotterdamse dadendrang.

Door het samenwerken tussen en het mogelijk samenvoegen van de drie bestaande faculteiten van de N.E.H. met de nieuwe medische faculteit was de mogelijkheid voor het tot stand komen van een Universiteit te Rotterdam praktisch bereikbaar geworden en Van Moorsel heeft, mede door zijn dubbelfuncties bij de N.E.H. en de medische faculteit hierop zeer bewust aangestuurd. Hij staat daarmee geboekstaafd als één van de grondleggers van de Erasmus Universiteit, een doel waarnaar hij met grote vasthoudendheid en doorzettingsvermogen toegevoerd heeft.